

N.F.S. Grundtvig “[2 taler ved den ‘Nordiske Høitid’ paa Skydebanen d. 13. jan.]”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.25, maj 2025

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredegørelse og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1845 (SJ: 805)

Teksten er etableret af Stine Guldahl Holst

Punktkommentarer og indledning er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Stine Kylsø Pedersen og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tekstredegørelse er skrevet af Stine Guldahl Holst, redigeret af Stine Kylsø Pedersen og

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Vibeke A. Pedersen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2025

|A:20

M. H.! Det er naturligviis med stor Fornöielse, jeg udbringer *Danmarks* Skaal, men jeg maa dog vel ved denne Leilighed med et Par Ord forsvare mig mod det gruelige Rygte, der i Germanien gaaer om min Danskhed; thi man siger der, den skal være saa barbarisk, at, kunde jeg bare, saa spiste jeg alle *Tydskere* med Hud og Haar. Jeg kan imidlertid forsikkre Dem, at jeg i dette Stykke er saa uskyldig som Barnet i Vuggen; thi om jeg ogsaa var en Menneske-Æder, saa vilde *Tydskerne* dog bestemt blive de sidste, jeg spiste, deels vel fordi de slet ikke ere efter min Smag, men dog især fordi det er Folk, der have gjort Verden meget Gavn og vil sikkert gjøre den mere endnu. Den uskyldige Anledning til det gruelige Rygte kan da kun være den Protest, jeg nedlægger mod Tydskere og alle Folk, som enten vil opsluge hele *Danmark* eller Noget, som dertil hörer, om det saa kun var *Danskheden* i Slesvig, og dertil maa jeg iaften föie det velmente Önske, at Tydskerne, naar de vil spise den op, maae bide Tænderne istykker paa hvad de kalde den Danske Gröd!

Dette er mit Önske for Danmark udad, og indad vil jeg sammentrænge mine Önsker i det Ene, at hvad her er afbildet for

vore Öine, virkelig maa see, saa hvad der begroves paa *Island*, staaer op i *Danmark*; thi naar det skeer, da bliver |A:21|*Danmark*, hvad jeg önsker: et Værksted for *Nordens Aand*, stort og verdensberömt, som hans, der nys kastede Glands baade paa *Danmark* og *Island* og Bölgerne imellem dem, ja, et aandeligt Værksted, stort og verdensberömt, som *Thorvaldsens* !

|A:34|

M. H.! Hvad jeg med Glæde reiser mig at takke for, det er *Bragebægeret*, De tömte til Minde om de gamle Bedrifter og til Varsel om nye i *Nordens Aand*. Stod han midt iblandt os, som vi vist alle önskede, vor Mester, *Adam Öehlenschläger*, som ved Aarhundredets Begyndelse qvad:

Island, hellige Ö, Ihukommelsens vældigste Tempel!
Bredt dit bölgende Hav freded om Oldtidens Aand!

da var det ham, som skulde udtrykke vor fælles Glæde over, at dog för vi naaede Midten af Aarhundredet, begyndte kjendelig det store prophetiske Ord, der laa i hans Qvad, at gaae i Opfyldelse, saa de Yngste opflammedes af den samme Aand, som henrykte de Ældste. Men da *Brage* den *Anden* ei er selv tilstede, tör jeg ikke glemme, at det er som Tolk for Nordens Skjalde, jeg har den Ære at staae her, hvor Efterslægten hylder Oldtidens Aand, til Glæde for alle de Graae, som savnede de gamle Kæmper, men levede dog i Haabet om at see deres Æt, tröstedes sig med Aandens Udödelighed.

Ja, m. H.! vel er jeg en gammel Bogorm, og naar jeg hörer *Island* prise, som Gjemmestedet for Nordens Guld, da maa jeg nödvendig tænke paa *Pergamenterne*, der i vort Aarhundrede gav den fattige Ö en rig Navnkundighed; i mine Öine ere disse islandske Skindböger, om Nordens Guder og Nordens Kæmper, dog kun en dyrebar Skat som Vidnesbyrd om, at det var ikke blot Nordens *Kroppe*, men fremfor Alt |A:35|de nordiske *Sjæle*, der havde Kæmpe-Kræfter, havde Falkesyn for Menneske-Livet i hele dets gaadefulde Udvikling og frie, kraftige Virksomhed, havde Magt over *Modersmaalet*, havde Heltemod til med *det* at trodse *Munke-Latinen* i dens kronede Dage, og havde endelig Aand og Dannelse til, i det *tolvte* og *trettende* Aarhundrede, at skrive Böger paa *Nordisk*, som man selv i det *attende* Aarhundrede maatte beundre og först i det *nittende* kan lære at efterligne.

Naar derfor Brage-Bægeret, Asernes Billeder, Sangene i gammel Stil og hele denne *nordiske* Fest nödvendig drager mit Blik til *Island*, da lader jeg det kun dvæle derved, fordi det *islandske* *Vidunder*, frembragt ved en Forening af Kæmper fra alle *tre* *nordiske Riger*, skjænker os det lykkeligste Varsel for Frugterne af den aandelige Forening mellem Nordens Grander, som er vore

Dages store Öiemed, og som vi vel maae sige har paa denne Fest af alle tre Rigers studerende Ungdom sin nordiske *Juleaften!* Det er derfor mit Haab, som mit Önske, at Alt, hvad man paa Island enten opnaaede eller dog kæmpemæssig stiledede efter i Nordens Aand, skal i det aandelig forenede Norden finde sin Fortsættelse, Fuldendelse og Forklaring!